

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 października 1969 r.

Nr 29

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 226 — z dnia 16 października 1969 r. w sprawie przekazywania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej 377

ROZPORZĄDZENIE

- 227 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 października 1969 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych 380

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 228 — z dnia 18 września 1969 r. w sprawie uczestnictwa Kuwejtu i Mauritiusa w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. 380
- 229 — z dnia 20 września 1969 r. w sprawie uczestnictwa Mauritiusa w Konwencji o zwalczaniu obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, podpisanej w Genewie dnia 12 września 1923 r., zmienionej Protokołem podpisanym w Lake Success dnia 12 listopada 1947 r. 381
- 230 — z dnia 22 września 1969 r. w sprawie uczestnictwa Malty i Mauritiusa w Konwencji międzynarodowej dla ułatwienia importu próbek handlowych i materiału reklamowego, podpisanej w Genewie dnia 7 listopada 1952 r. 381
- 231 — z dnia 22 września 1969 r. w sprawie wypowiedzenia przez Polskę Konwencji dotyczącej uregulowania kolizji ustawodawstw i jurysdykcji w zakresie rozwodu i rozłączenia co do stołu i łoża, sporządzonej w Hadze dnia 12 czerwca 1902 r., i Konwencji dotyczącej kolizji ustawodawstw co do skutków małżeństwa w zakresie praw i obowiązków małżonków w ich stosunkach osobistych i majątkowych, sporządzonej w Hadze dnia 17 lipca 1905 r., oraz protokołów sporządzonych do tych konwencji w Hadze dnia 28 listopada 1923 r. 381
- 232 — z dnia 23 września 1969 r. w sprawie przyjęcia przez szereg państw Konstytucji Światowego Związku Pocztowego i innych aktów międzynarodowych XV Kongresu Światowego Związku Pocztowego, sporządzonych w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r. 382
- 233 — z dnia 23 września 1969 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r. 382
- 234 — z dnia 30 września 1969 r. dotyczące przystąpienia Niemieckiej Republiki Federalnej do Konwencji w sprawie zgody na zawarcie małżeństwa, najniższego wieku małżeńskiego i rejestracji małżeństw, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 10 grudnia 1962 r. 383
- 235 — z dnia 30 września 1969 r. w sprawie uczestnictwa Mauritiusa w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. 384

226

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 października 1969 r.

w sprawie przekazywania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 176 ust. 2, art. 178 ust. 2 i art. 180 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. W razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które posiadają środki transportowe — zwane dalej „posiadaczami” — są zobowiązane do przekazania tych środków transportowych na rzecz

Sił Zbrojnych, formacji samoobrony lub państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania dla potrzeb obrony Państwa.

§ 2. Przekazaniu podlegają następujące środki transportowe:

- 1) pojazdy samochodowe, przyczepy i naczepy wszystkich rodzajów i typów, zwane dalej „pojazdami samochodowymi”, bez względu na to, czy są dopuszczone, czy też nie dopuszczone do ruchu na drogach publicznych, z wyjątkiem pojazdów samochodowych przystosowanych do użytkowania przez inwalidów;
- 2) kutry, łodzie i motorówki;
- 3) konie w wieku od 3 lat do 14 lat wraz z uprzężą, z wyjątkiem:
 - a) ogierów i klaczy wpisanych do ksiąg stadnych koni,

- b) ogierów uznanych za odpowiednie do hodowli,
 - c) klaczy żrebnych i klaczy ze źrebiętami do sześciu miesięcy po oźrebieniu,
 - d) koni utrzymywanych do pobierania krwi w zakładach wytwarzających surowicę i szczepionki;
- 4) wozy i sanie oraz inne pojazdy na kołach lub płozach, zwane dalej „pojazdami zaprzęgowymi”;
- 5) rowery, z wyjątkiem wózków inwalidzkich.

§ 3. 1. Posiadacz jest obowiązany przekazać środek transportowy sprawny technicznie wraz z fabrycznym wyposażeniem w narzędzia i przedmioty niezbędne do utrzymywania i użytkowania tego środka oraz z dokumentami rejestracyjnymi lub innymi dokumentami dotyczącymi tego środka. Jeżeli przekazaniu ma podlegać koń — obowiązek przekazania dotyczy tylko konia zdrowego.

2. Posiadacz jest obowiązany również do wyposażenia przekazywanego pojazdu samochodowego w materiały pędne wystarczające na przebieg 300 km, a posiadacz kutra, łodzi z silnikiem lub motorówki — w materiały pędne w pełnej ilości określonej pojemnością zbiornika paliwowego. Jeżeli przekazaniu podlega koń, należy przekazać również paszę w ilości wystarczającej na okres 3 dni.

§ 4. Przekazanie środków transportowych w wypadkach określonych w § 1 następuje na czas nieoznaczony.

§ 5. 1. Przekazanie środków transportowych na czas oznaczony w innych wypadkach niż określone w § 1 zarządza Komitet Obrony Kraju określając zakres tego obowiązku oraz okres czasu, na który środki transportowe podlegają przekazaniu.

2. Do określenia zakresu i okresu czasu przekazania środków transportowych zgodnie z ust. 1 Komitet Obrony Kraju może upoważnić wskazany przez siebie organ.

§ 6. Obowiązki przekazania nie podlegają środki transportowe będące w posiadaniu:

- 1) przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce oraz szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów;
- 2) innych osób lub instytucji międzynarodowych korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.

Rozdział 2.

Zasady i tryb przekazywania pojazdów samochodowych oraz kutrów, łodzi i motorówek.

§ 7. 1. Przekazanie pojazdów samochodowych dla potrzeb obrony Państwa następuje na zarządzenie szefa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego.

2. Zarządzenie o przekazaniu może być podane do wiadomości w drodze obwieszczenia lub w innej formie.

3. Posiadacz może być powiadomiony o obowiązku przekazania pojazdu samochodowego w drodze doręczenia karty przeznaczenia środka transportowego, zwanej dalej „kartą przeznaczenia”, określającej termin i miejsce dostarczenia pojazdu.

4. Karty przeznaczenia wydają powiatowe (miejskie, dzielnicowe) sztaby wojskowe, zwane dalej „terenowymi sztabami wojskowymi”.

5. Minister Obrony Narodowej określi zasady i sposób wydawania kart przeznaczenia.

6. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych określą zasady i sposób doręczania kart przeznaczenia.

§ 8. 1. Posiadacz jest obowiązany dostarczyć pojazd samochodowy wraz z wyposażeniem na własny koszt w terminie i miejscu określonym w zarządzeniu o przekazaniu lub w karcie przeznaczenia.

2. W razie niemożności dostarczenia pojazdu samochodowego w terminie i miejscu określonym w zarządzeniu o przekazaniu lub w karcie przeznaczenia, posiadacz lub pełnoletni członek rodziny wspólnie z nim zamieszkały jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie terenowy sztab wojskowy i usprawiedliwić niemożność dostarczenia pojazdu oraz wskazać miejsce postoju pojazdu, a także powiadomić terenowy sztab wojskowy o ustaniu przyczyny uniemożliwiającej dostarczenie pojazdu.

3. W razie niedostarczenia pojazdu w określonym terminie i miejscu oraz niezawiadomienia o niemożności dostarczenia pojazdu terenowy sztab wojskowy może zarządzić przymusowe dostarczenie pojazdu na koszt posiadacza.

§ 9. 1. Odbioru pojazdu samochodowego dokonuje jednostka, na której rzecz pojazd ma być przekazany.

2. Jednostka odbierająca wydaje posiadaczowi poświadczenie stwierdzające odbiór pojazdu.

3. Poświadczenie wystawia się oddzielnie na każdy pojazd.

4. Wzór poświadczenia określa Minister Obrony Narodowej.

§ 10. Przepisy § 7—9 stosuje się odpowiednio do przekazywania dla potrzeb obrony Państwa kutrów, łodzi i motorówek.

Rozdział 3.

Zasady i tryb przekazywania koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów.

§ 11. 1. Przekazanie koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów dla potrzeb obrony Państwa następuje na zarządzenie szefa terenowego sztabu wojskowego.

2. Szef terenowego sztabu wojskowego ustala rozdzielnik, w którym określa liczbę koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów podlegających przekazaniu z danej gromady, osiedla, miasta lub dzielnicy oraz termin i miejsce przekazania.

§ 12. 1. Przewodniczący terenowego komitetu obrony wyznacza, stosownie do rozdzielnika ustalonego przez szefa terenowego sztabu wojskowego, posiadaczy obowiązanych do przekazania dla potrzeb obrony Państwa koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów.

2. Przy wyznaczaniu posiadaczy obowiązanych do przekazania dla potrzeb obrony Państwa koni i pojazdów zaprzęgowych należy brać pod uwagę stan rodzinny i majątkowy posiadacza oraz liczbę posiadanych koni, jak również warunki zapewniające prowadzenie na odpowiednim poziomie gospodarstwa rolnego.

§ 13. Posiadaczom wyznaczonym do przekazania koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów dla potrzeb obrony Państwa wydaje się karty przeznaczenia; przepisy § 7 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Posiadacz, któremu została doręczona karta przeznaczenia, jest obowiązany dostarczyć konia, pojazd zaprzęgowy lub rower w terminie i miejscu określonym w karcie.

2. W razie niemożności dostarczenia konia, pojazdu zaprzęgowego lub roweru w terminie i miejscu określonym w karcie przeznaczenia, posiadacz jest obowiązany zawiadomić o tym niezwłocznie przewodniczącego terenowego komitetu obrony i usprawiedliwić niemożność dostarczenia. Posiadacz jest obowiązany również zawiadomić przewodniczącego terenowego komitetu obrony o ustaniu przyczyny uniemożliwiającej dostarczenie konia, pojazdu zaprzęgowego lub roweru.

3. W razie niedostarczenia konia, pojazdu zaprzęgowego lub roweru w określonym terminie i miejscu oraz niezawiadomienia o niemożności dostarczenia przewodniczący tere-

nowego komitetu obrony może zarządzić przymusowe dostarczenie na koszt posiadacza.

§ 15. Odbioru koni i pojazdów zaprzęgowych oraz rowerów dokonuje jednostka, na której rzecz zostają one przekazane. Przepisy § 9 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4.

Próbne dostarczenie środków transportowych.

§ 16. 1. Posiadacz może być wzywany do próbnego dostarczenia środków transportowych w określonym terminie i miejscu.

2. Posiadacz może być wzywany do próbnego dostarczenia środków transportowych również w dniach ustawowo wolnych od pracy.

3. Koszty dostarczenia środków transportowych ponosi posiadacz.

§ 17. 1. Próbne dostarczenie środków transportowych zarządzają szefowie terenowych sztabów wojskowych na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Wezwanie posiadacza do próbnego dostarczenia środka transportowego następuje w drodze doręczenia karty przeznaczenia.

§ 18. Próbne dostarczenie środka transportowego polega na dostarczeniu tego środka w określonym w karcie przeznaczenia terminie i miejscu w celu sprawdzenia przygotowań w zakresie przekazywania środków transportowych.

§ 19. Zwrot środka transportowego próbnie dostarczonego powinien nastąpić w ciągu 24 godzin od chwili jego dostarczenia.

Rozdział 5.

Zwrot środków transportowych przekazanych dla potrzeb obrony Państwa.

§ 20. 1. Zwrot środków transportowych odbywa się w terminie i miejscu wskazanym przez jednostkę, w której władaniu znajdują się środki podlegające zwrotowi.

2. O terminie i miejscu zwrotu środków transportowych jednostka określona w ust. 1 zawiadamia zainteresowanych posiadaczy imiennie.

3. O terminie i miejscu zwrotu środków transportowych mogą zawiadamiać również szefowie terenowych sztabów wojskowych w drodze obwieszczeń lub w innej formie.

4. Zawiadomienia o zwrocie powinny być przekazane zainteresowanym posiadaczom lub podane do wiadomości najpóźniej na 2 dni przed ustalonym dniem zwrotu.

§ 21. 1. W chwili zwrotu środek transportowy podlega zbadaniu w celu ustalenia ewentualnych uszkodzeń lub stopnia zużycia, a jeżeli zwrotowi podlega koń — w celu ustalenia jego stanu zdrowotnego. Badanie przeprowadzają: przedstawiciel jednostki, która zwraca środek transportowy, oraz posiadacz tego środka lub jego przedstawiciel.

2. Zwrot środka transportowego następuje za potwierdzeniem odbioru tego środka.

3. Potwierdzenie odbioru środka transportowego wystawia się oddzielnie na każdy środek transportowy.

§ 22. 1. W razie gdy środek transportowy przekazany dla potrzeb obrony Państwa nie może być zwrócony posiadaczowi ze względu na zniszczenie lub zupełne zużycie, jednostka, w której władaniu środek ten znajdował się bezpośrednio przed zniszczeniem lub zużyciem, jest obowiązana zawiadomić posiadacza, że środek nie zostanie zwrócony, oraz pouczyć go o przysługującym mu uprawnieniu do odszkodowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do środków transportowych dostarczonych zgodnie z przepisami rozdziału 4 oraz do ich posiadaczy.

Rozdział 6.

Odszkodowanie za zniszczenie, uszkodzenie lub zużycie środka transportowego.

§ 23. 1. Posiadaczowi, który przekazał środek transportowy dla potrzeb obrony Państwa, przysługuje odszkodowanie w razie zniszczenia, uszkodzenia lub zużycia tego środka i jego wyposażenia.

2. Odszkodowanie przysługuje również posiadaczowi za zniszczenie, uszkodzenie lub zużycie środka transportowego dostarczonego zgodnie z przepisami rozdziału 4, jeżeli zniszczenie, uszkodzenie lub zużycie nastąpiło w czasie od chwili dostarczenia środka do określonego miejsca do chwili jego zwrotu.

3. Odszkodowanie przewidziane w ust. 1 podlega zmniejszeniu o kwotę przyznaną z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia.

4. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli uszkodzenie lub zużycie środka transportowego i jego wyposażenia nie przekracza 10% wartości w chwili przekazania lub dostarczenia zgodnie z przepisami rozdziału 4.

§ 24. Prawo do odszkodowania powstaje z dniem zwrotu środka transportowego lub otrzymania zawiadomienia o tym, że środek transportowy nie zostanie zwrócony.

§ 25. 1. Odszkodowanie przyznaje się na wniosek posiadacza środka transportowego lub jego spadkobiercy.

2. Zgłoszenie wniosku powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od dnia zwrotu środka transportowego lub otrzymania zawiadomienia o tym, że środek transportowy nie zostanie zwrócony.

§ 26. Organami właściwymi do rozpatrywania wniosków o odszkodowanie oraz do przyznawania i ustalania wysokości odszkodowania są:

- 1) w stosunku do pojazdów samochodowych — właściwe według miejsca ich rejestracji organy do spraw komunikacji prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, a w stosunku do rowerów — te same organy właściwe według miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza;
- 2) w stosunku do kutrów, łodzi i motorówek — organy wyznaczone przez prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych właściwe według miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza;
- 3) w stosunku do koni i pojazdów zaprzęgowych — właściwe według miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza organy do spraw rolnictwa prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 27. 1. Podstawę ustalenia odszkodowania stanowią:

- 1) poświadczenie stwierdzające przekazanie środka transportowego dla potrzeb obrony Państwa;
- 2) potwierdzenie odbioru środka transportowego lub zawiadomienie stwierdzające, że środek transportowy nie zostanie zwrócony;
- 3) inne dowody dotyczące środka transportowego, przedstawione przez posiadacza lub znajdujące się w posiadaniu organów prezydów rad narodowych.

2. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania stosuje się ceny środków transportowych obowiązujące w dniu rozpatrywania wniosku o przyznanie odszkodowania.

§ 28. Postępowanie w sprawach o odszkodowanie odbywa się w trybie i na zasadach przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 29. Odszkodowanie wypłaca wydział finansowy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, którego organ przyznał odszkodowanie.

§ 30. Wypłata odszkodowań następuje z budżetów rad narodowych z kredytów przyznanych na cele obrony Państwa.

§ 31. Minister Finansów wyda w drodze zarządzenia szczegółowe przepisy w sprawach ustalania wysokości oraz wypłaty odszkodowań.

Rozdział 7.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 32. Minister Obrony Narodowej wyda szczegółowe przepisy w sprawach planowania i dokonywania odbioru środków transportowych oraz w sprawach zwrotu tych środków.

§ 33. Minister Obrony Narodowej może w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wydawać zarządzenia lub

wytyczne, które okażą się niezbędne w sprawach unormowanych w rozporządzeniu.

§ 34. Uprawnienia przewodniczących terenowych komitetów obrony wynikające z rozporządzenia przysługują przewodniczącym prezydiów odpowiednich rad narodowych (przewodniczącym gromadzkich rad narodowych), jeżeli terenowe komitety obrony nie zostały powołane.

§ 35. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Obrony Narodowej, Komunikacji, Rolnictwa, Żeglugi, Finansów i innym zainteresowanym ministrom oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 36. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości i trybu postępowania organów administracji państwowej przy dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. z 1953 r. Nr 34, poz. 145 i z 1959 r. Nr 11, poz. 63).

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 października 1969 r.

w sprawie określenia państwowych biur notarialnych przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biurom notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 listopada 1969 r. Państwowe Biuro Notarialne w Bielsku-Białej przejmuje prowadzenie ksiąg wieczystych dla obszarów miasta Bielska-Białej i powiatu bielskiego w województwie katowickim.

§ 2. Z dniem 1 stycznia 1970 r. Państwowe Biuro Notarialne w Katowicach przejmuje prowadzenie ksiąg wieczystych dla obszarów miast Katowic, Rudy Śląskiej i Siemianowic Śląskich w województwie katowickim.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

228

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 września 1969 r.

w sprawie uczestnictwa Kuwejtu i Mauritiusa w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 50 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), został złożony dnia 23 lipca 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Kuwejtu do powyższej konwencji. Dokument ten zawiera następujące zastrzeżenie:

„Jeżeli władze Kuwejtu mają podstawę uważać, że waliza dyplomatyczna zawiera przedmioty, które zgodnie z ustępem 4 artykułu 27 nie mogą być przesłane pocztą dyplomatyczną, wówczas mają prawo żądać, aby

waliza ta została otwarta w obecności przedstawiciela zainteresowanej misji dyplomatycznej. Jeżeli żądanie to zostanie odrzucone przez władze Państwa wysyłającego, wówczas waliza ta zostanie zwrócona do kraju nadania.”

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Mauritiusa notą z dnia 18 lipca 1969 r. powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany nadal postanowieniami powyższej konwencji, które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości, to jest przed dniem 12 marca 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *Z. Wolniak*